

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

6^ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της στις 7 Ιουνίου 2018 με την εξής σύνθεση:
Διαθεσόπουλος Μιχαήλ, Πρόεδρος και Εισηγητής, Κουρή Σταυρούλα και
Πουλοπούλου Αγγελική, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 4-6-2018 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό
Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ)
510/5-6-2018 του προσφεύγοντος οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...».

Κατά της αναθέτουσας αρχής «ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΜΙΚΡΩΝ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ της ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ,
ΒΙΟΤΕΧΝΩΝ, ΕΜΠΟΡΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ- ΙΜΕ ΓΣΕΒΕΕ», νομίμως
εκπροσωπούμενης

Με την ως άνω Προδικαστική Προσφυγή, ο προσφεύγων ζητά την
ακύρωση της κοινοποιηθείσας σε αυτόν την 23-5-2018 1^{ης} Απόφασης 5^{ου}
Θέματος του από 16-5-2018 Πρακτικού Δ.Σ., καθ' ο μέρος έκρινε αυτόν ως
αποκλειστέο από τον ηλεκτρονικό ανοικτό κάτω των ορίων διαγωνισμό για την
προμήθεια εντύπων υλικών και εκδόσεων με κριτήριο κατακύρωσης την πλέον
συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά βάσει τιμής, που
προκηρύχθηκε δια της Διακήρυξης υπ' αρ. 2/2017, αξίας 100.000 ευρώ άνευ
ΦΠΑ και άνευ προαιρέσεων (τα οποία δικαιώματα προαίρεσης έχουν
εκτιμώμενη άνευ ΦΠΑ αξία 10.000 ευρώ), η οποία δημοσιεύτηκε στο ΚΗΜΔΗΣ
με Μοναδικό ΑΔΑΜ 17PROC002443602 την 18-12-2017 και στο ΕΣΗΔΗΣ με
συστημικό α/α 50966,1 την 18-12-2017.

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε τον Πρόεδρο-Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά τον Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της Προσφυγής κατεβλήθη το κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο (με αρ. 21678089795808030069, ποσού 600,00 ευρώ), που πληρώθηκε την 4-6-2018 μέσω εμβάσματος της Τραπέζης EUROBANK.

2. Επειδή, η κατατεθείσα την 4-6-2018 στο ΕΣΗΔΗΣ, και όχι την 1-6-2018 όπως αναφέρει στο σώμα της, Προσφυγή στρέφεται κατά εκτελεστής πράξεως και συγκεκριμένα της κοινοποιηθείσας στον προσφεύγοντα την 23-5-2018 Απόφασης της αναθέτουσας περί απορρίψεως δικαιολογητικών προσωρινού αναδόχου και συνεπώς απορρίψεως της προσφοράς του και μη αναδείξεώς του σε οριστικού και κατακύρωσης σε αυτόν του αποτελέσματος του διαγωνισμού. Ο δε προσφεύγων με τον πρώτο λόγο της προσφυγής του ισχυρίζεται ότι όχι μόνο το κριτήριο επιλογής 2.2.4.2 της διακήρυξης ως προς την οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια που την ονομάζει ως «ουσιαστική προϋπόθεση», αλλά και το κριτήριο 2.2.4.1 της διακήρυξης ως προς την καταλληλότητά του για άσκηση επαγγελματικής δραστηριότητας που την ονομάζει ως «τυπική προϋπόθεση», είναι οικονομικό και όχι ημερολογιακό κατά τεολογική ερμηνεία του πρώτου, όσο και λόγω της φύσης του αντικειμένου της διακήρυξης, η οποία δεν απαιτεί εξειδικευμένη τεχνογνωσία, αλλά να καταστεί ανάδοχος ένας φερέγγυος και εύρωστος οικονομικά ανάδοχος ώστε να διασφαλισθεί, κατά τον σκοπό της διακήρυξης, το συμβατικό αντικείμενο. Περαιτέρω, ότι η καταλληλότητα περί ασκήσεως επαγγελματικής δραστηριότητας ανάγεται στην εμπειρία, η οποία δεν δύναται να κρίνεται από τον χρόνο τυπικής σύστασης του οικονομικού φορέα, αλλά από την καταλληλότητα και εμπειρία του ανθρώπινου δυναμικού του σε συνδυασμό με

τα εν τοις πράγμασι αποτελέσματα, δεδομένου εξάλλου ότι κατέχει σημαντική εμπειρία στο προκείμενο αντικείμενο δια αναλήψεως πλήθους δημοσίων συμβάσεων. Περαιτέρω, επικαλείται ότι απέδειξε μέσω ειδικό ετήσιο κύκλο εργασιών τριπλάσιο του απαιτούμενου, η οποία και αποδεικνύει την πολυετή του εμπειρία, ο δε αποκλεισμός του εδράζεται σε παραβίαση των διδαγμάτων κοινής πείρας. Είναι δε ακυρωτέος ο αποκλεισμός του επειδή ουδόλως προέκυψε κατά πρόδηλο τρόπο ότι δεν είναι ικανός για την εκτέλεση του συμβατικού αντικειμένου, αλλά αντίθετα απέδειξε ότι έχει τη δυνατότητα να ανταποκριθεί σε αυτό. Με τον δεύτερο λόγο της προσφυγής του αναφέρει ότι η αναθέτουσα γνώριζε ότι η τυπική έναρξη της δραστηριότητάς του ήταν η 1-4-2015 και επομένως η αναθέτουσα αποδεχόμενη τις από 12-3-2018 διευκρινίσεις του περί ασυνήθιστα χαμηλής οικονομικής προσφοράς του, στις οποίες επισύνηψε το οικείο έγγραφο του ΓΕΜΗ περί ενάρξεως δραστηριότητας, πρόβη σε παρεμπόπτουσα κρίση ότι δεν παραβιάζει η προσφορά του τον όρο περί κριτηρίου επιλογής ως προς την καταλληλότητα άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας και για αυτό τον ανακήρυξε προσωρινό ανάδοχο. Αν δε η αναθέτουσα θεωρούσε ότι δεν πληροί το ως άνω κριτήριο, όφειλε, κατά τον προσφεύγοντα κατά τον χρόνο εξέτασης των διευκρινίσεων περί της οικονομικής προσφοράς του, να τον αποκλείσει λόγω παράβασης του κριτηρίου επιλογής, ενώ δεν δύναται να πράξει τούτο, αφού πλέον τον κατέστησε προσωρινό ανάδοχο. Με τον τρίτο λόγο της προσφυγής, ο προσφεύγων επικαλείται ότι σε κάθε περίπτωση είχε συμπληρώσει την απαιτούμενη τριετία άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας, ήδη από 1-4-2018, άρα πριν την από 16-5-2018 όταν και συντάχθηκε η προσβαλλομένη ως και πριν την από 4-4-2018 ημερομηνία υποβολής δικαιολογητικών κατακύρωσης κατόπιν της από 20-3-2018 ανακήρυξής του ως προσωρινού αναδόχου. Τέλος, αιτιάται ότι ενώ μοναδικό κριτήριο της διακήρυξης ήταν η πλέον συμφέρουσα προσφορά βάσει τιμής, αυτός αποκλείεται δια της προσβαλλομένης ενώ προσφέρει έκπτωσης 40,65% επί της εκτιμώμενης αξίας της διακήρυξης και προσφορά μικρότερη κατά 14.154,79 ευρώ από την αμέσως επόμενη κατά σειρά μειοδοσίας.

3. Επειδή, η Προσφυγή αφορά διαδικασία ανάθεσης σύμβασης παροχής γενικών υπηρεσιών διενεργούμενη με κάτω των ορίων ανοικτό ηλεκτρονικό διαγωνισμό με κριτήριο κατακύρωσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά βάσει αποκλειστικά της τιμής, υπάγεται δε βάσει της κατά τα ως άνω εκτιμώμενης αξίας της Διακήρυξης, ως και του χρόνου αποστολής προς δημοσίευση στην ΕΕΕΕ, στο πεδίο εφαρμογής των οικείων διατάξεων του Βιβλίου IV Ν. 4412/2016 και συνεπώς στη δικαιοδοσία της Α.Ε.Π.Π., ως και την καθ' ύλην αρμοδιότητά της κατ' αρ. 345 παρ. 1 Ν. 4412/2016. Περαιτέρω, η Προσφυγή ασκείται εμπροθέσμως κατά το άρ. 361 παρ. 1 Ν. 4412/2016 και δη την περίπτωση (α) (χρόνος κοινοποίησης της προσβαλλόμενης 23-5-2018 και χρόνος άσκησης της προσφυγής η 4-6-2018, ήτοι την πρώτη εργάσιμη ημέρα μετά την από 2-6-2018 συμπλήρωση της δεκαήμερου προθεσμίας, ημέρα Σάββατο, βλ. και ΔΕφΠατρ Ν39/2017), ενώ η προσφυγή νομίμως υπογράφεται από τον νόμιμο εκπρόσωπο του προσφεύγοντος. Ο προσφεύγων έχει έννομο συμφέρον για την άσκηση της Προσφυγής, αφού μετείχε στη διαδικασία με προσφορά που εν τέλει αποκλείστηκε στο στάδιο των δικαιολογητικών κατακύρωσης και εν τέλει δεν κατακυρώθηκε σε αυτόν ο διαγωνισμός, τα οποία δικαιολογητικά υπέβαλε ως αρχικός προσωρινός ανάδοχος και συνεπώς προδήλως ευνοείται από την ακύρωσή της, καθώς δια της ακυρώσεως αυτής θα κατακυρωθεί σε αυτόν το αποτέλεσμα του διαγωνισμού. Επομένως, η Προσφυγή πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να εξεταστεί περαιτέρω κατ' ουσία.

4. Επειδή, καταρχάς, οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος περί εκπτώσεως που προσέφερε και ύψους οικονομικής προσφοράς του, αλυσιτελώς προβάλλονται και δεν δύνανται να επηρεάσουν την κρίση επί του αποκλεισμού του (πρβλ. και Αποφάσεις ΑΕΠΠ 145 και 177/2018), αφού η τιμή προσφοράς του αφορά το κριτήριο ανάθεσης, ενώ ο αποκλεισμός του το κριτήριο επιλογής ως προς την καταλληλότητα άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας. Η δε προσφορά μικρότερης ή μεγαλύτερης εκπτώσεως ή η μειοδοσία του προσφέροντος ουδόλως δύνανται να καταστήσουν τυχόν μη

νόμιμη προσφορά του ως νόμιμη, αφού εξάλλου το κριτήριο ανάθεσης εφαρμόζεται μόνο επί των παραδεκτών προσφορών και επομένως για την κατάταξη μειοδοτών λαμβάνονται υπόψη μόνο οι προσφορές που πληρούν τους όρους της διακήρυξης, άλλως δε, δεν θα υπήρχε και οιοδήποτε περιεχόμενο στη διαφοροποίηση μεταξύ προσωρινού και οριστικού αναδόχου. Ο δε προσφέρων απεκλείσθη όχι επί τη βάση παράβασης του ως άνω κριτηρίου ανάθεσης, αλλά διότι εν τέλει δεν ήταν η προσφορά του καν καταρχήν αποδεκτή, οπότε δεν ήταν δυνατόν καν αφενός να συγκριθεί μετά των λοιπών αποδεκτών ώστε να κριθεί συννόμως αν πληροί το κριτήριο ανάθεσης περί χαμηλότερης, ως προς τις λοιπές αποδεκτές προσφορές, τιμής, αφετέρου δεν ήταν δυνατόν (ακόμη και αν ήταν ο μόνος διαγωνιζόμενος στη διαδικασία) ούτως ή άλλως να ανακηρυχθεί ανάδοχος του διαγωνισμού, η δε προς αυτόν κατακύρωση θα έπασχε ούτως ή άλλως και η όποια μετ' αυτού σύναψη σύμβασης θα ήταν παράνομη. Εξάλλου, σύμφωνα με το άρ. 100 παρ. 2 περ. γ' Ν. 4412/2016, ως και τα γενικώς ισχύοντα στους δημοσίους διαγωνισμούς, η πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά, ανεξαρτήτως μάλιστα του κριτηρίου ανάθεσης, θα πρέπει να αναδεικνύεται μεταξύ των καταρχήν παραδεκτών και αποδεκτών προσφορών, οι οποίες είναι και οι μόνες που λαμβάνονται υπόψη και συγκρίνονται μεταξύ τους για την ανάδειξη του προσωρινού αναδόχου. Στην ειδικότερη περίπτωση όπου το κριτήριο ανάθεσης είναι αποκλειστικά η τιμή, όπως εν προκειμένω, η αποκλεισθείσα, για οιοδήποτε λόγο, οικονομική προσφορά, δεν λαμβάνεται υπόψη για την κρίση της χαμηλότερης προσφοράς, η οποία ανευρίσκεται μεταξύ αποκλειστικά και μόνο των αποδεκτών οικονομικών προσφορών και επομένως, το ύψος της οικονομικής προσφοράς που κρίθηκε ως μη αποδεκτή δεν έχει οιαδήποτε έννομη σημασία για την κρίση επί της πλέον συμφέρουσας από οικονομική άποψη προσφοράς, άρα και για την ανάδειξη του προσωρινού αναδόχου, ομοίως δε στερείται κάθε σημασίας η όποια σύγκριση μεταξύ αποκλεισθείσας οικονομικής προσφοράς και ύψους οικονομικής προσφοράς που προσέφερε ο προσωρινός ανάδοχος ή και έτερος πλην αποδεκτός προσφέρων. Προς τούτο δε, αν εν τέλει ο προσωρινός ανάδοχος κριθεί κατά το στάδιο των

δικαιολογητικών κατακύρωσης ότι δεν πληροί πλέον ή δεν πληρούσε εξαρχής τα κριτήρια επιλογής, τότε κατά τις ειδικές περί τούτου διατάξεις του άρ. 103 παρ. 3 και 5 Ν. 4412/2016, δηλαδή είτε αν τα δηλωθέντα στο ΤΕΥΔ του στοιχεία ήταν ανακριβή είτε αν σε κάθε περίπτωση δεν αποδειχθεί θετικά και οριστικά η μη συνδρομή των λόγων αποκλεισμού ή η πλήρωση του συνόλου των κριτηρίων επιλογής, τότε η προσφορά του απορρίπτεται και η κατακύρωση λαμβάνει χώρα στον προσφέροντα που υπέβαλε την αμέσως επόμενη πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά, χωρίς καν να λαμβάνεται υπόψη η προσφορά του προσφέροντος που απορρίφθηκε (και μάλιστα αν δεν απομένει ουδείς που μπορεί να αποδείξει πλήρωση των κριτηρίων επιλογής και δεν υπέβαλε ακριβή δήλωση στο ΤΕΥΔ του, η διαδικασία ματαιώνεται, κατά τις ως άνω διατάξεις σε συνδυασμό με αυτήν του άρ. 106 παρ. 1 περ. β' Ν. 4412/2016 και δη κατά δεσμία αρμοδιότητα της αναθέτουσας σε αντιδιαστολή με τη δυναμική ευχέρεια του άρ. 106 παρ. 2).

5. Επειδή (βλ. Αποφάσεις ΑΕΠΠ 127 και 171/2017), κατά τα παγίως γενόμενα δεκτά από τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας και του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η διακήρυξη του διαγωνισμού, ως κανονιστική πράξη, δεσμεύει με τους όρους της, τόσο τους τρίτους προς τους οποίους απευθύνεται, όσο και το ίδιο το νομικό πρόσωπο που προκηρύσσει τον σχετικό διαγωνισμό, το οποίο υποχρεούται εφεξής και μέχρι τέλους της διαδικασίας του διαγωνισμού να εφαρμόζει τα όσα ορίζονται σε αυτή (βλ. Πράξεις VI Τμήματος ΕΛΣυν 181/2006, 31/2003, 105/2003). Υπό την έννοια αυτή, σκοπός της ενιαίας εφαρμογής των όρων της διακήρυξης και της τήρησης των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας, είναι η διαμόρφωση ενός ασφαλούς δικαιοκτικού πλαισίου, εντός του οποίου θα διεξαχθεί ο διαγωνισμός και η αποφυγή αδικαιολόγητων αιφνιδιασμών των εν δυνάμει υποψηφίων, οι οποίοι σε κάθε στάδιο της διαγωνιστικής διαδικασίας θα εκκινούν από μία κοινή αφετηρία, θα γνωρίζουν εκ των προτέρων ασφαλώς και με ακρίβεια τις προβλεπόμενες διαδικασίες και θα έχουν ίσες ευκαιρίες συμμετοχής, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας. Άλλωστε, η αρχή της δεσμευτικότητας της διακήρυξης

κατοχυρώνεται και στο κοινοτικό (ενωσιακό πλέον) δίκαιο, αφού κάθε απόκλιση από τους όρους αυτής αποτελεί παραβίαση της αρχής της ισότητας των διαγωνιζομένων (βλ. Πράξη VI Τμήματος ΕΛΣυν 70/2006). Κατά συνέπεια, τυχόν παράβαση ουσιώδους όρου της διακήρυξης, είτε κατά τη διάρκεια του διαγωνισμού, είτε κατά τη συνομολόγηση της σύμβασης που καταρτίζεται μετά τη διενέργεια του διαγωνισμού, είτε κατά το στάδιο της εκτέλεσης αυτής, καθιστά μη νόμιμη τη σχετική διαδικασία και επάγεται ακυρότητα (βλ. IV Τμήμα ΕΛΣυν 70/2003, 105/2002, 78/2001, 4/2001, 85/2000) Ως εκ τούτου, προσφορές που δεν πληρούν τις ανωτέρω απαιτήσεις, καθίστανται απορριπτέες, ακόμη και στις περιπτώσεις που η διακήρυξη δεν αναφέρει ρητά (κατά μείζονα δε λόγο, όταν ορίζει) ότι οι εν λόγω απαιτήσεις τάσσονται επί ποινή αποκλεισμού (ΕΑΣΤΕ 79/ 2009, πρβλ. ΕΑΣΤΕ 26/2007 κ.ά.). Το ίδιο αφορά προφανώς και τη συνδρομή κριτηρίων ποιοτικής επιλογής, οι οποίες προβλέπονται σε κάθε περίπτωση από τη διακήρυξη. Τα παραπάνω προκύπτουν και εκ της αρχής της ισότιμης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων και της διαφάνειας της διαδικασίας, που επιβάλλει την εφαρμογή των κριτηρίων ανάθεσης και την κρίση επί των προδιαγραφών και προσκομιζομένων δικαιολογητικών κατά τρόπο ενιαίο για όλους τους προσφέροντες κατά την υποβολή, αλλά και αξιολόγηση προσφορών (ΔΕΕ, απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2001, C-19/00 Siac Construction Ltd, Συλλογή 2001, σ. I-7725, σκέψεις 34 και 44 και απόφαση της 25ης Απριλίου 1996, C-87/94, Επιτροπή κατά Βελγίου, Συλλογή 1996, σ. I-2043, σκέψη 54), καθώς οι προσφορές τους θα αξιολογηθούν στα επόμενα στάδια επί τη βάση των όσων δήλωσαν, προσκόμισαν και εν τέλει ίσχυαν κατά τον ως άνω κρίσιμο χρόνο (ήτοι αυτόν της ολοκλήρωσης χρόνου υποβολής προσφορών). Περαιτέρω (βλ. Αποφάσεις ΑΕΠΠ 171 και 194/2018), ισχυρισμοί κατά απόφασης της αναθέτουσας περί αποκλεισμού προσφοράς, οι οποίοι αποκλειστικώς αφορούν τη νομιμότητα, αναγκαιότητα, καταλληλότητα και σκοπιμότητα όρων διακήρυξης που δεν προσβλήθηκαν εμπροθέσμως, δεν δύνανται να τύχουν παραδεκτής επίκλησης το πρώτον κατά το στάδιο της αξιολόγησης των προσφορών ως αιτιάσεις κατά της (ερειδόμενης επί των ως άνω όρων) νομικής βάσης του αποκλεισμού, αφού

δια της μη έγκαιρης προβολής τους δια προδικαστικής προσφυγής στρεφόμενης κατά της διακήρυξης ως και της ανεπιφύλακτης συμμετοχής στον διαγωνισμό, οι μετέχοντες οικονομικοί φορείς παύουν να έχουν οιοδήποτε έννομο συμφέρον για τη μεταγενέστερη προβολή τους, λόγω και της αρχής της αυτοτέλειας των σταδίων της διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης (βλ. ενδεικτικά Απόφαση ΑΕΠΠ 120/2017). Αυτή έχει ως συνέπεια της την αδυναμία της εκ των υστέρων αμφισβήτησης του κύρους των όρων διακήρυξης με την ευκαιρία προσβολής πράξεων που ανάγονται στη διεξαγωγή και τα αποτελέσματα του διαγωνισμού, άρα και του παρέμπιπτοντος ελέγχου των όρων της διακήρυξης κατά την εξέταση προσφυγής που αφορά το στάδιο της αξιολόγησης και μάλιστα, έστω και αν οι προβαλλόμενοι λόγοι ακύρωσης αμφισβητούν τη συνταγματικότητα ρητρών της ή τη συμφωνία τους προς το ενωσιακό δίκαιο (ΣΤΕ 2551/2013, 2543, 3972, 4237/2011, ΕΑ 654/2011, 2228/2010, ΟΛΣΤΕ 1415/2000). Τα ως άνω θεμελιώνονται στην αποδοχή από τους διαγωνιζομένους των όρων της διακήρυξης, η οποία προκύπτει από την ανεπιφύλακτη συμμετοχή τους στον διαγωνισμό και στη συνακόλουθη έλλειψη εννόμου συμφέροντος (κατ'εφαρμογή του γενικού κανόνα του άρθρου 29 του ΠΔ 18/1989).

6. Επειδή, κατά τον όρο της διακήρυξης 2.2.4.1 περί κριτηρίου επιλογής ως προς την Καταλληλότητα άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας, ορίζεται ότι *“Οι οικονομικοί φορείς που συμμετέχουν στη διαδικασία σύναψης της παρούσας σύμβασης απαιτείται να ασκούν επαγγελματική δραστηριότητα συναφή με το αντικείμενο της προμήθειας για τρία (3) τουλάχιστον έτη. Οι εγκατεστημένοι στην Ελλάδα οικονομικοί φορείς απαιτείται να είναι εγγεγραμμένοι στο οικείο Επιμελητήριο.”*. Η δε διακήρυξη έγινε ανεπιφύλακτα αποδεκτή από το σύνολο των μετεχόντων, μεταξύ των οποίων και ο προσφεύγων, ο οποίος μετείχε ανεπιφύλακτα, χωρίς ουδέποτε να αμφισβητήσει το κύρος των όρων της. Δια της ως άνω προβλέψεως της διακήρυξης ιδρύεται κριτήριο επιλογής, κατ'άρ. 75 παρ. 1 περ. α' και παρ. 2 Ν. 4412/2016, το οποίο είναι όλως αυτοτελές και διακριτό από το έτερο κριτήριο επιλογής ως προς την

οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια του όρου 2.2.4.2 της διακήρυξης, το οποίο θεσπίσθηκε βάσει της περ. β' της παρ 1 και βάσει της παρ. 3 του άρ. 75 Ν. 4412/2016. Ο δε προσφεύγων συγχέει το όλως άσχετο με τον επίδικο αποκλεισμό του ζήτημα της εμπειρίας, το οποίο συνιστά θέμα κριτηρίου επιλογής ως προς την τεχνική και επαγγελματική ικανότητα, με αυτό του όρου 2.2.4.2 περί χρηματοοικονομικής και οικονομικής επάρκειας, ο οποίος όμως δεν συνέστησε τη βάση αποκλεισμού του και εν τέλει με τον όντως εφαρμοσθέντα όρο 2.2.4.1 περί καταλληλότητας ως προς την άσκηση επαγγελματικής δραστηριότητας, κατά της σκοπιμότητας του οποίου, ως αυτοτελούς κριτηρίου, βάλλει δια της προσφυγής, δια δικής του ερμηνείας κατά την οποία τον συγχέει με τα ως άνω δύο εντελώς διαφορετικά κριτήρια. Ο δε εκ μέρους του προσδιορισμός του κριτηρίου του όρου 2.2.4.1 ως «τυπικού» και αυτού του όρου 2.2.4.2 ως «ουσιαστικού», πέραν του ότι ουδέν έρεισμα εντός της διακήρυξης ευρίσκει και συνιστά ομοίως αμφισβήτηση της σκοπιμότητας του όρου 2.2.4.1 ως και της αυτοτέλειας αυτού, εν τοις πράγμασι συγκροτεί ισχυρισμό περί του ότι έπρεπε να γίνει αποδεκτή η προσφορά του, παρά την παραβίαση του ως άνω πρώτου κριτηρίου, απλώς επί τη βάσει πλήρωσης του δεύτερου, καίτοι όμως όλοι οι όροι της διακήρυξης έχουν ισοδύναμη μεταξύ τους ισχύ και τα κριτήρια επιλογής τίθενται εξ αυτής, σωρευτικά και προς σύγχρονη πλήρωση, χωρίς ουδόλως η προς αυτά συμμόρφωση να τίθεται προαιρετικά, εναλλακτικά ή διαζευκτικά. Ουδόλως δε δύνανται να συγχέονται μεταξύ τους τα ως άνω αυτοτελή κριτήρια ούτε είναι η το πρώτον κατά το στάδιο της κατακύρωσης τυχόν τελολογική, συσταλτική ή διασταλτική συνδυασμένη ερμηνεία τους, αλυσιτελώς δε ο προσφεύγων, βάσει και της αρχής της τυπικότητας ως και των προμνημονευθέντων στην αμέσως προηγούμενη σκέψη, επικαλείται κάθε σχετικό ισχυρισμό του δια του πρώτου λόγου της προσφυγής και μέσω του οποίου αποπειράται να μεταβάλει το σαφές και ρητό περιεχόμενο του όρου 2.2.4.1 της διακήρυξης, παρότι όμως ουδόλως αμφισβήτησε το κύρος του επικαίρως καίτοι συμμετείχε στην προκείμενη διαδικασία. Εξάλλου, σύμφωνα και με την αμέσως παραπάνω σκέψη, το σύνολο των οικείων ισχυρισμών του απαραδέκτως και ανεπικαίρως πλέον

προβάλλονται, ελλείπει εννόμου συμφέροντος αυτού, βάσει της ανεπιφύλακτης εκ μέρους του συμμετοχής στη διαδικασία, αφού ερείδονται σε αμφισβήτηση της σκοπιμότητας, καταλληλότητας και εν γένει ορθότητας των όρων της διακήρυξης και προβαίνουν ούτως σε παρεμπόππουσα αμφισβήτηση αυτών. Ο δε προσφεύγων δύνατο να επικαλεστεί όσα επικαλείται πλέον και το πρώτον δια της προσφυγής του και δη του πρώτου λόγου αυτής, προσβάλλοντας επικαίρως τον οικείο όρο 2.2.4.1, πλην όμως ουδόλως έπραξε τούτο, παρά αμφισβητεί και επικαλείται τα ανωτέρω, μόλις απεκλείσθη κατά το στάδιο των δικαιολογητικών κατακύρωσης (πρβλ. και Απόφαση ΑΕΠΠ 356/2018). Ουδόλως δε αμφισβητεί το πραγματικό της αιτιολογίας αποκλεισμού του, δεδομένου ότι όντως η οικεία δραστηριότητά του που είναι σχετική με το προκείμενο συμβατικό αντικείμενο εκκίνησε μόλις την 1-4-2015 και ήτοι, την 23-1-2018, όταν και υπέβαλε την προσφορά του στην προκείμενη διαδικασία δεν πληρούσε το κριτήριο επιλογής 2.2.4.1 της διακήρυξης, αφού δεν κατείχε την απαιτούμενη τριετία ασκήσεως της δραστηριότητάς αυτής. Επομένως, ο πρώτος λόγος της προσφυγής πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτος.

7. Επειδή, κατά τον όρο 2.2.5.1 περί της απαιτούμενης προκαταρκτικής αποδείξεως, η οποία είναι επαρκής κατά την υποβολή προσφορών και δη ως προς την εκ μέρους των μετεχόντων επίκληση πλήρωσης των κριτηρίων επιλογής, ορίζεται ότι *“Προς προκαταρκτική απόδειξη ότι οι προσφέροντες οικονομικοί φορείς α) δεν βρίσκονται σε μία από τις καταστάσεις της παραγράφου 2.2.3 και β) πληρούν τα σχετικά κριτήρια ποιοτικής επιλογής της παραγράφου 2.2.4, της παρούσης, προσκομίζουν κατά την υποβολή της προσφοράς τους ως δικαιολογητικά συμμετοχής: 1) Το Τυποποιημένο Έντυπο Υπεύθυνης Δήλωσης (ΤΕΥΔ), σύμφωνα με το Παράρτημα VI, το οποίο αποτελεί ενημερωμένη υπεύθυνη δήλωση, με τις συνέπειες του ν. 1599/1986.”* (βλ. συνδυαστικά και όρο 2.4.3.1), ενώ κατά τον όρο 2.2.5.2 περί δικαιολογητικών κατακύρωσης (βλ. σε συνδυασμό με όρο 3.2) και δη ως προς την οριστική και πλήρη απόδειξη συνδρομής του κριτηρίου επιλογής του όρου 2.2.4.1 περί καταλληλότητας άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας ορίζεται ειδικότερα

ότι “Για την απόδειξη της μη συνδρομής των λόγων αποκλεισμού της παραγράφου 2.2.3 και των ζητούμενων κριτηρίων ποιοτικής επιλογής της παραγράφου 2.2.4, οι προσφέροντες οικονομικοί φορείς προσκομίζουν αντίστοιχα τα παρακάτω δικαιολογητικά ... 6) Πιστοποιητικό/βεβαίωση του οικείου επαγγελματικού ή εμπορικού μητρώου του κράτους εγκατάστασης.”. Συνεπώς, η συνδρομή των κριτηρίων επιλογής κατά το στάδιο υποβολής προσφορών και εξής, ήτοι και κατά το στάδιο αξιολόγησης τεχνικών και οικονομικών προσφορών, αρκεί να προκύπτει εκ της οικείας δηλώσεως στο ΤΕΥΔ που προσκομίζεται ως δικαιολογητικό συμμετοχής, εν είδει προκαταρκτικής και προσωρινής αποδείξεως, η δε συνδρομή αυτή επιβεβαιώνεται και αποδεικνύεται πλήρως και οριστικώς, μόνο εφόσον ο μετέχων καταστεί προσωρινός ανάδοχος, όταν και καλείται να προσκομίσει τα δικαιολογητικά κατακυρώσεώς του, ώστε να κατακυρωθεί ο διαγωνισμός σε αυτόν και να καταστεί οριστικός ανάδοχος. Και ναι μεν η αναθέτουσα, εφόσον υποπέσει στην αντίληψή της, ήδη κατά προηγούμενο των δικαιολογητικών κατακύρωσης στάδιο της διαδικασίας, ότι αποδεικνύεται με βέβαιο και οριστικό τρόπο πως συντρέχει τυχόν λόγος αποκλεισμού ή έλλειψη συνδρομής κριτηρίου επιλογής στο πρόσωπο μετέχοντος και δη ότι αυτή η έλλειψη ανατρέχει ήδη κατά τον χρόνο υποβολής προσφοράς, δύναται, αντί να αναμένει ως το στάδιο δικαιολογητικών κατακύρωσης να αποκλείσει τον προσφέροντα και νωρίτερα, πλην όμως ούτε υποχρεώνεται προς τούτο ούτε αποκλείεται η αρμοδιότητά της και δη δεσμία, όπως κατά το κανονιστικό περιεχόμενο της διακήρυξης, απορρίψει την προσφορά του κατά το στάδιο των δικαιολογητικών κατακύρωσης, εφόσον αυτός εν τέλει αναδειχθεί προσωρινός ανάδοχος ούτε η ανάδειξη προσφέροντος ως προσωρινού αναδόχου συνιστά οριστική έγκριση της προσφοράς του (άλλως δεν θα υφίστατο και περιεχόμενο στο στάδιο δικαιολογητικών κατακύρωσης) ούτε ο ενδιάμεσος προβιβασμός του έως και το στάδιο της ανάδειξης προσωρινού αναδόχου, ακόμη και με προώρως κατατεθειμένα έγγραφα που αποδεικνύουν τη συνδρομή λόγου αποκλεισμού ή την έλλειψη κριτηρίου επιλογής συνιστά τυχόν “παρέμπιπτουσα κρίση” περί, αντιστρόφως μη συνδρομής λόγου αποκλεισμού ή κατοχής προσόντος που

συνιστά κριτήριο επιλογής. Ουδόλως δε ο προσωρινός μη αποκλεισμός που προκύπτει εκ προώρως προσκομισθέντος δικαιολογητικού κατακύρωσης καθιστά τον αποκλεισμό κατά το στάδιο δικαιολογητικών κατακύρωσης μη νόμιμο ή εμπεριέχει πρόωρη έγκριση των δικαιολογητικών κατακύρωσης, αφού κατ' άρ. 103 παρ. 3 και 5 Ν. 4412/2016 και στο πλαίσιο του αυτοτελούς διαγωνιστικού σταδίου εγκρίσεως δικαιολογητικών κατακύρωσης που ρυθμίζεται από το ως άνω άρ. 103 Ν. 4412/2016 και έπεται αυτού της αξιολόγησης τεχνικών και οικονομικών προσφορών (βλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 231/2017 περί διάκρισης των διαγωνιστικών σταδίων στην ανοικτή διαδικασία, όπως εν προκειμένω), η αναθέτουσα έχει δεσμία αρμοδιότητα όπως απορρίπτει την προσφορά ήδη ανακηρυχθέντος προσωρινού αναδόχου σε περίπτωση που με τα δικαιολογητικά κατακύρωσης είτε προκύψει ανακριβής υπεύθυνη δήλωση στο παρέχον απλώς προσωρινή και προκαταρκτική μόνο απόδειξη ΤΕΥΔ είτε δεν αποδειχθεί η συνδρομή κριτηρίου επιλογής, πολλώ δε μάλλον όταν, όπως εν προκειμένω, αμφότερες οι περιπτώσεις συντρέχουν (δεδομένου ότι η εντός του ΤΕΥΔ δήλωση ήταν ανακριβής ακριβώς ως προς την πλήρωση του οικείου κριτηρίου επιλογής). Εξάλλου, ουδεμία παρεμπόμπουσα κρίση υφίσταται ούτε τυχόν εμποδίζεται η αναθέτουσα να αποκλείσει την προσφορά, όχι μόνο κατά το στάδιο που αυτός ο αποκλεισμός χωρεί, όπως εν προκειμένω, αλλά και σε οιοδήποτε, ακόμη και επόμενο, στάδιο της διαδικασίας έως και την ίδια την υπογραφή της σύμβασης, ακόμη και αν έχει ήδη εγκρίνει την προσφορά διαρρηγής αποφάσεώς της ως προς τα εξεταζόμενα ανά στάδιο ζητήματα, εφόσον στην περί εγκρίσεως απόφαση της αυτή, ανακύψει ότι εμφιλοχώρησε σφάλμα που εντοπίζεται μεταγενέστερα. Αλλά μάλιστα υποχρεούται προς τούτο, βάσει της διατάξεως του άρ. 106 παρ. 3 Ν. 4412/2016, κατά την οποία η αναθέτουσα οφείλει να ακυρώνει εν μέρει και να αναμορφώνει τα αποτελέσματα προηγηθέντων σταδίων εφόσον εντοπίσει σφάλμα που εμφιλοχώρησε σε αυτά, δηλαδή κατόπιν της έγκρισης της προσφοράς κατά κάθε ανά περίπτωση σχετικό στάδιο. Πολλώ δε μάλλον, όταν, όπως εν προκειμένω, ουδόλως εγκρίθηκαν τα δικαιολογητικά κατακύρωσης ούτε κρίθηκε ότι ο προσφεύγων αποδείκνυε την πλήρωση των κριτηρίων επιλογής, αλλά απλώς ο προσφεύγων

τα προσκόμισε προώρως και αυτά ουδόλως αξιολογήθηκαν, παρά μόνο δια της προσβαλλομένης και κατά το οικείο στάδιο δικαιολογητικών κατακύρωσης. Εξάλλου, η συνδρομή των κριτηρίων επιλογής ελέγχεται σε τρία σωρευτικά στάδια, κατ' άρ. 104 παρ. 1 Ν. 4412/2016, ήτοι κατά την υποβολή προσφοράς, ζήτημα που αξιολογείται απλώς προκαταρκτικά δια του ΤΕΥΔ, κατά το στάδιο δικαιολογητικών κατακύρωσης και δη με την υποβολή των δικαιολογητικών κατακύρωσης κατά τα προβλεπόμενα στο άρ. 103 Ν. 4412/2016, όταν και δι' αυτών τα ως άνω προσωρινώς και προκαταρκτικώς αποδειχθέντα εξετάζονται περί του αν πληρούνται δια οριστικής πλήρους απόδειξης και εν τέλει και κατά τον χρόνο σύναψης της σύμβασης με ανά περίπτωση επικαιροποίηση των οικείων δικαιολογητικών. Περαιτέρω, εν προκειμένω πάντως, η αναθέτουσα ουδόλως αξιολόγησε και έκρινε επί των δικαιολογητικών κατακύρωσης και δη του κριτηρίου 2.2.4.1 της διακήρυξης δια της από 20-3-2018 Θέμα 1ο, Απόφαση 2^η αυτής, όπου απλώς και μόνο ενέκρινε τις διευκρινίσεις περί αιτιολόγησης της ασυνήθιστα χαμηλής οικονομικής προσφοράς αυτού και εν τέλει ανέδειξε τον προσφεύγοντα ως προσωρινό ανάδοχο, καλώντας τον μάλιστα να καταθέσει τα δικαιολογητικά κατακύρωσης, σε επόμενο δηλαδή στάδιο επί του οποίου εκδόθηκε η νυν προσβαλλομένη. Περαιτέρω, εκτός του ότι τα εκ του προσφεύγοντος επικαλούμενα με τον δεύτερο λόγο της προσφυγής του είναι κατά τα ανωτέρω νόμω αβάσιμα, ο προσφεύγων με τις από 12-3-2018 που αφορούσαν και υπεβλήθησαν για τη δικαιολόγηση της ασυνήθιστα χαμηλού οικονομικής προσφοράς του, δεν υπέβαλε το ζητηθέν από τη διακήρυξη κατά το στάδιο των δικαιολογητικών κατακύρωσης πιστοποιητικό περί Αντικειμένου Δραστηριότητας, που υπέβαλε με τα δικαιολογητικά κατακύρωσης την 4-4-2018 και δια των από 7-3-2018 και με αρ. πρωτ. 1819 και του αντιστοίχου από 8-12-2017 και με αρ. 7952 Πιστοποιητικών ΓΕΜΗ, ενώ στην ως άνω δικαιολόγηση οικονομικής προσφοράς του υπέβαλε οικονομικές καταστάσεις, πιστοποιητικό περί υποβολής τους και περιέλαβε και εκ μέρους του μνεία εκ των οποίων μεν αναφερόταν έναρξη εν γένει δραστηριότητας την 1-4-2015, χωρίς πάντως να προκύπτει κατά οριστικό τρόπο η δραστηριότητα που εκκίνησε τότε. Τούτο δε, αν και ουδόλως επηρεάζει την ως άνω κρίση επί

του δεύτερου λόγου της προσφυγής, αναφέρεται προς υπογράμμιση ότι η αναθέτουσα, ακόμη και αν δύνατο (ενώ δεν δύνατο) να εγκρίνει προώρως τα τυχόν δικαιολογητικά κατακύρωσής του ή αν υποχρεούτο (αν και δεν υποχρεούτο) να αποκλείσει αυτόν για λόγο που αφορούσε αυτά τα δικαιολογητικά σε προηγούμενο σε σχέση με την αξιολόγησή τους, στάδιο της διαδικασίας, εν τέλει δεν δύνατο να καταλήξει καν σε κρίση περί του ποια δραστηριότητα εκκίνησε και πότε (αφού δεν αποκλειόταν η συγκεκριμένη δραστηριότητα να αποδεικνυόταν τυχόν ότι εκκίνησε ακόμη αργότερα). Εξάλλου, ουδόλως αποκλειόταν ότι ο προσφεύγων θα προσκόμιζε κατά το στάδιο των δικαιολογητικών κατακύρωσης τυχόν έτερα έγγραφα με τα οποία θα αποδεικνυόταν ότι συνέτρεχε η απαιτούμενη δραστηριότητα κατά χρόνο προ της τριετίας από την υποβολή της προσφοράς του (όπως με τυχόν διορθωμένα έγγραφα σε διόρθωση εσφαλμένου πιστοποιητικού τυχόν προώρως υποβληθέντος) και κατ' αποτέλεσμα, η αναθέτουσα ουδόλως είχε στο πρόωρο αυτό στάδιο την αποδεικτική βεβαιότητα περί μη πλήρωσης του κριτηρίου επιλογής. Αλυσιτελώς δε προβάλλονται και εκ μέρους του προσφεύγοντος επικλήσεις ότι η προσφορά του έγινε ανεπιφύλακτα αποδεκτή (χωρίς η αναθέτουσα πάντως να δύναται ούτως ή άλλως να αποδεχθεί «ανεπιφύλακτα» πριν τη σύναψη της σύμβασης κατά τις προμνημονευθείσες διατάξεις ούτε πάντως προκύπτει ότι τυχόν εσφαλμένα προέβη σε τούτο) στο στάδιο δικαιολογητικών συμμετοχής, όταν και αξιολογήθηκε βάσει του ΤΕΥΔ, το οποίο εν τέλει απεδείχθη ότι ανακριβώς συμπληρώθηκε ως προς το οικείο κριτήριο επιλογής ή στο στάδιο έγκρισης των διευκρινίσεων περί ασυνήθιστα χαμηλής οικονομικής προσφοράς του, όταν και αξιολογήθηκε όλως άσχετο με τον προκείμενο αποκλεισμό του ζήτημα. Συνεπώς, και για όλους τους ως άνω λόγους, πρέπει να απορριφθεί και ο δεύτερος λόγος της προσφυγής.

8. Επειδή, κατ' άρ. 104 παρ. 1 Ν. 4412/2016 το οποίο είναι και εν προκειμένω εφαρμοστέο, προβλέπεται ότι το δικαίωμα συμμετοχής, ως και η πλήρωση των όρων και των προϋποθέσεων που ορίστηκαν στα έγγραφα της σύμβασης πρέπει μεταξύ άλλων να συντρέχουν και κατά την υποβολή της

προσφοράς, δηλαδή ήδη από τον χρόνο υποβολής της, που εν προκειμένω έλαβε χώρα την 23-1-2018 σύμφωνα με τον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού στο ΕΣΗΔΗΣ, ενώ εξάλλου ως καταληκτικός χρόνος υποβολής προσφορών είχε οριστεί κατά τον όρο 1.5 της διακήρυξης για την ίδια ημέρα. Εξάλλου, ακριβώς προς τούτο κατά τον όρο 2.2.5.1 της διακήρυξης, οι προσφέροντες κατά την υποβολή της προσφοράς τους υποβάλλουν ως προσωρινή έως την τυχόν ανάδειξή τους ως προσωρινών αναδόχων και προκαταρκτική απόδειξη ΤΕΥΔ περί του ότι πληρούν τα κριτήρια επιλογής του όρου 2.2.4, πράγμα που σημαίνει ότι κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς, όταν δηλαδή και υποβάλλουν το ΤΕΥΔ, δηλώνουν υπευθύνως ότι ήδη από τότε συντρέχει στο πρόσωπό τους κάθε απαιτούμενο τέτοιο κριτήριο επιλογής, μεταξύ των οποίων και αυτό του όρου 2.2.4.1, που συνίσταται στο ότι έως τη δήλωση στο ΤΕΥΔ τους, ήτοι κατά την υποβολή της προσφοράς τους είχαν ήδη συμπληρώσει την τριετία ασκήσεως της οικείας επαγγελματικής δραστηριότητας. Ο δε προσφεύγων στο υποβληθέν την 23-1-2018 και με την προσφορά του ΤΕΥΔ του, Μέρος IV, Ενότητα Α, ρητώς δήλωσε υπευθύνως «ΝΑΙ» στο ειδικό ερώτημα 2 περί του αν ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα συναφή με το αντικείμενο της σύμβασης για τρία τουλάχιστον έτη. Όμως, ο προσφεύγων δια του τρίτου λόγου του, εν τοις πράγμασι συνομολογεί (πράγμα που εξάλλου προκύπτει και εκ των Πιστοποιητικών ΓΕΜΗ που προσκόμισε με τα δικαιολογητικά κατακύρωσης) ότι κατά τον σωρευτικά κρίσιμο ως άνω χρόνο δεν πληρούσε το κριτήριο 2.2.4.1 της διακήρυξης και κατ' αποτέλεσμα, αλυσιτελώς πλέον αιτιάζεται ότι συμπλήρωσε την τριετία κατά τον χρόνο των διευκρινίσεων επί της οικονομικής προσφοράς τους ή της έκδοσης της νυν προσβαλλομένης, ο χρόνος εκδόσεως της οποίας είναι όλως συμπτωματικός και στερείται εννόμου σημασίας, εφόσον το απαιτούμενο προσόν δεν συνέτρεχε κατά την ως άνω διάταξη ήδη κατά την υποβολή της προσφοράς (αντίστροφα, οι όροι συμμετοχής όφειλαν να συντρέχουν μεν κατά τον χρόνο υποβολής προσφοράς και να εξακολουθούν να πληρούνται και κατά το στάδιο υποβολής δικαιολογητικών κατακύρωσης και έως και τη σύναψη της σύμβασης) και ούτως ουδόλως δύναται η έλλειψη ως προς το προκείμενο κριτήριο κατά τον ως άνω

πρώτο περί της συνδρομής του κρίσιμο χρόνο, να θεραπευθεί από την επιγενόμενη συμπλήρωση της τριετίας εντός της διαδρομής του διαγωνισμού. Αντίθετα δε προς τις αιτιάσεις της προσφυγής, ακόμη και αν οι όροι συμμετοχής πληρούνται κατά την υποβολή της προσφοράς και παύσουν να πληρούνται εξ ουφινεούς μεταβολής κατά τα επόμενα στάδια της διαδικασίας, ο οικονομικός φορέας οφείλει, κατ' άρ. 104 παρ. 2-3 Ν. 4412/2016 να ειδοποιήσει αμελλητί την αναθέτουσα, χωρίς τούτο, ήτοι η επιμέλειά του αυτή να αίρει τον επερχόμενο αποκλεισμό του κατά δεσμία αρμοδιότητα της αναθέτουσας, αλλά αποκλειστικώς επιφέροντας τη μη κατάπτωση της εγγυητικής επιστολής συμμετοχής του. Εξάλλου, η εξαρχής μη πλήρωση κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς κριτηρίου επιλογής, παρά την αντίθετη περί τούτου και μάλιστα ρητή, δήλωση του οικονομικού φορέα στο υπέχον θέση υπευθύνου δηλώσεως ΤΕΥΔ του, συνιστά εκ μέρους του ανακριβή υπεύθυνη δήλωση, η οποία συνιστά και αυτοτελή λόγο αποκλεισμού του (βλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 119/2017) και απορρίψεως της προσφοράς του ήδη προσωρινού αναδόχου, κατ' άρ. 103 παρ. 3 Ν. 4412/2016, αλλά και βάσει της παρ. 5 του ίδιου άρθρου, καθώς εξάλλου το προκείμενο ζήτημα ανακριβούς δήλωσης στο ΤΕΥΔ αφορά ακριβώς την εξαρχής κατά την υποβολή της προσφοράς μη πλήρωση κριτηρίου επιλογής και επομένως συρρέουν αμφότερες οι βάσεις απόρριψης προσφοράς προσωρινού αναδόχου κατά τις παρ. 3 και 5 του ανωτέρω άρ. 103 Ν. 4412/2016, βλ. και παραπάνω σκ. 4 και 6 και τις αντίστοιχες ταυτοσήμου περιεχομένου διατάξεις του όρου 3.2 της διακήρυξης. Επομένως, πρέπει να απορριφθεί και ο τρίτος λόγος της προσφυγής.

9. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί η Προδικαστική Προσφυγή.

10. Επειδή, κατ' αποτέλεσμα της προηγούμενης σκέψης, πρέπει να καταπέσει το καταβληθέν για την άσκηση της Προσφυγής, παράβολο.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την Προδικαστική Προσφυγή.

Ορίζει την κατάπτωση του παραβόλου ποσού 600,00 ευρώ κατέβαλε ο προσφεύγων για την άσκηση της Προσφυγής.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στις 7 Ιουνίου 2018 και εκδόθηκε την 8 Ιουνίου 2018.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΔΙΑΘΕΣΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ

ΚΟΚΚΑΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ